

KORSETS OFFER – JESUS SOM OFFERLAMMET

1) INNLEDNING

For å forstå Jesu gjerning på korset må vi kjenne til noen av de viktige begivenheter i Israels historier fra GT. "Den store soningsdagen" (3. Mos 16) og "Den første påske og påskelammet" (2. Mos 12) er to slike avgjørende ting. På bakgrunn av dette kan vi forstå Jesu rolle som yppersteprest og vi ser at Jesus i tillegg var selve offerlammet.

2) DET SEIRENDE LAM

I en del "senjødisk" litteratur fra tiden før Jesu fødsel finner vi et sterkt fokus på det som skulle skje ved "verdens ende" (apokalyptisk litteratur). Her spiller et lam som skulle seire over det vonde og utrydde all ondskap en fremtredende rolle. Døperen Johannes fører denne tradisjonen videre når han forkynner om Jesus som Guds lam som også skal holde dom over verden. Den samme tanke møter vi andre steder i Bibelen, særlig sterkt i *Johannes Åpenbaring* hvor det seirende lam er den som åpner seglene, straffer kongene på jorden og leder an i den endelige krigen mot ondskapens krefter. Her omtales det seirende lam også som "Kongenes konge" (*Åp 17,14*), Jesus Kristus.

3) JESUS SOM PÅSKELAMMET

Påskelammet som ble slaktet i Egypt er et sterkt "forbilde" på Jesus. Han er vårt påskelam som er slaktet for oss. Lammet skulle være av hankjønn, det skulle være uten feil eller lyte, det skulle ikke brytes bein i kroppen på lammet under slaktingen. Alt dette viser oss ulike sider ved Jesu gjerning. Prestene i Israel begynte å forberede slaktingen av påskelammet ved den 6. time (kl. 1200) langfredag (dagen før påskeaften). Samtidig blir Guds lam, Jesus, dømt til døden av Pilatus.

1. Pet 1, 18-19 1. Kor 5,7 2. Mos 12,5 2. Mos 12,46 - Joh 19,31 f.f.

(3. Mos 22,18 5. Mos 15,21 Hebr 9,14 Hebr 7,26 Joh 8,46 1. Joh 3,5 2. Kor 5,21)

"Bare den som selv ikke er skyldig til døden på grunn av egne synder eier et liv som kan ofres for å sone andres synd" Agne Norlander

4) SYNDEBUKKEN

På den store soningsdagen i Israel (3. Mos 16) ble det valgt ut to bukker/lam av hankjønn. Den ene ble slaktet på vegne av folket sine synder. Det uskyldige lammet dør for et syndig folk og slik ble det skaffet til veie "soning" mellom Gud og Israel for ett år av gangen gjennom hele GT.

Jesus ble "gjort til synd for oss". Det betyr at han virkelig var den som hadde gjort all synd da han møtte Gud til oppgjør på korset. Det var ikke på "liksom", det var ramme alvor. Han hadde virkelig drept, voldtatt, løyet, begjært, baktalt o.s.v. Han var gjort til ett med synden, det vil si han var den skyldige. Slik dør den uskyldige for de skyldige (Jesus dør for oss).

"Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud"
2. Kor 5,21

Jes 53,5 Men han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, ved hans sår har vi fått legedom.

5) LAMMET SOM NÅDESTOL OG SONINGSOFFER

Gud må både straffe synden (hvis ikke er han ikke rettferdig). Samtidig må han frelse synderen (hvis ikke bryter han sine frelsesløfter i GT blant annet til Abraham 1. Mos 1,3). På korset kan Gud gjøre begge disse tingene. Jesus blir offeret som blir båret frem til soning for all synd. Han blir den som bærer straffen for alle synder gjennom hele verdens historie.

Slik blir Guds lam også nådestolen/forsoningsstedet for alle mennesker.

Rom 3,25 ...som Gud stilte til skue i hans blod, som en nådestol ved troen, for å vise sin rettferdighet, fordi han i sin langmodighet hadde båret over med de synder som før var gjort (1930 Bokmål Bibelen)

Rom 3,25 Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt blod skulle være soningsstedet for dem som tror. Slik viste Gud sin rettferdighet. For han hadde tidligere i tålmodighet holdt tilbake straffen for de synder som var begått. (Norsk Bibel 1978 – 2005)

Lokket på paktens ark ble kalt "nådestolen/soningsstedet". Det var den usynlige Guds trone på jorden, selve symbolet og kjernestedet for Guds helliget. Når blodet ble smurt på paktslokket førte det til at Israel fikk tilgivelse for sine synder, slik var det i GT. Der, på det helligste av alle hellige steder var altså stedet hvor selv den største synder kunne finne nåde og tilgivelse. Guds tronstol ble Guds nådestol og dermed også vår nådestol.

Jesus er vår nådestol. I han fant forsoningen sted. Der straffer den hellige Gud all synd og der gir Gud synderen nåde. Slik viser Jesus offerdød på korset oss både Guds hellighet og Guds kjærlighet.

6) LAMMET SOM BAR BORT MIN SYND

På den store soningsdagen ble det valgt ut to lam/bukker. Den ene ble slaktet, den andre ble brukt til å synliggjøre hvor konkret Gud fjernet folkets synder. Den bar helt bokstavelig synden ut i ørkenen og derfra kom den aldri tilbake.

3 Mos 16,21-22 Og Aron skal legge begge sine hender på den levende bukkens hode og bekjenne over den alle Israels barns misgjerninger og alle deres overtredelser som de har forsyndet sig med; han skal legge dem på bukkens hode og sende den ut i ørkenen med en mann som står rede dertil. Og bukken skal bære alle deres misgjerninger med sig ut i villmarken, og så skal han slippe bukken løs i ørkenen.

Jesus er lammet som både slaktes for våre synder og som samtidig bærer våre synder bort fra oss. Det betyr at alle som tar imot frelsen i Jesus (alle som søker til nådestolen for å få frelse) har fått all sin synd tilgitt for all evighet. Vi skal aldri noensinne møte den igjen og kan stå for Gud ren og rettferdig, himmelen verdig i liv, død, dom og evighet.

Sal 103,12 Så langt som øst er fra vest, lar han våre misgjerninger være langt fra oss.

Mi 7,19 Han skal igjen forbarme sig over oss, han skal trede våre misgjerninger under føtter. Du skal kaste alle deres synder i havets dyp.

Jes 43,25 Jeg, ja jeg, er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld; dine synder kommer jeg ikke mer i hu.

"Så langt som øst fra vesten, som himlen skilt fra jord, er synden fra meg fjernet, så sier Herrens ord"

7) LAMMET SOM FRELSEGRUNN OG FRELSESVISSHET

Jesus som vår yppersteprest og som vårt offerlam er det som fremfor alle ting kan gi en kristen frelsesvisshet, frimodighet og trygghet. Derfor er det så viktig å forstå frelsen ut fra denne "modellen" og ha korsets offer med seg i sin tanke. Min frelse ligger utenfor meg selv. Den er ikke avhengig av mine følelser, mine nederlag eller seire, mitt mer eller mindre mislykkede kristenliv, min egen tro, mitt eget bønneliv, min biblelesning o.s.v.

Min frelse er grunnfestet i det lammet har gjort for meg. Det Gud har gjort på korset er nok for meg for tid og evighet. "Det gjorde Gud" – han har gjort alt som er nødvendig for min frelse, og på forsoningsstedet, på korset hos Jesus er min nådestol hvor jeg finner nåde og tilgivelse. Den stolen kan jeg sitte trygt på gjennom hele evigheten.

*Rom 8,3 Det som var umulig for loven, fordi den sto maktesløs på grunn av vårt kjøtt og blod, **det gjorde Gud**. Han sendte sin egen Sønn som syndoffer, i samme kjøtt og blod som syndige mennesker har, og holdt dom over synden i oss.*

"Da skimter jeg frelsesgrunnen, å den er utenfor meg" (Inga Neraas)

*På nåden i mitt hjerte en tid jeg støttet meg.
Men snart ved syndens smerte min trygghet tapte seg
Jeg var da vel fornøyet når rørt jeg hjertet fant,
Men var jeg mindre bøyet, min tro med ett forsvant.*

*Men Gud skje takk som sa meg min feil så den jeg så,
Og bedre grunnvoll gav meg å bo og bygge på:
På nåden i Guds hjerte som Jesus frem har brakt
Ved korsets død og smerte, som han for oss har smakt.*

*Vel skifter sol og skyer i hjertet ofte om,
Snart Ordet meg fornyer, snart kald jeg er og tom.
Men jeg har lært betrakte: hos Gud det skifter ei!
Jeg har nå lært forakte mitt hjertes ja og nei*

(C.O. Rosenius)